

[Petra Petersen.]

selv legemsbeskadigelser. Den frihed, han søgte, fik han ikke; han blev i stedet inde-spærret i et fængsel.

Når vi også ved, at der i løbet af 3 sommermåneder i år har været 3 selvmordsforsøg på Almegårdslejrens kaserne på Bornholm, og ministeren i øvrigt siger til mig, at han er enig med mig i, at det er beklageligt, at der dér er uheldige forhold, vil jeg gerne spørge ministeren, om han her i tinget over for mig vil give løfte om, at der vil blive sat en tilbundsgående undersøgelse ind for at finde årsagerne til disse forhold. Jeg kan ikke tro, at de unge bliver deprimeret efter så kort tids ophold ved militæret, såfremt der ikke ligger noget meget alvorligt bag.

Vi har jo tvungen værnepligt i vort land, men er ånden i militæret sådan, som jeg efter de oplysninger, jeg har fået, tror den er, må det være svært for forældrene til de unge at sende dem ind som værnepligtige, og de må have en garanti for, når de sender deres unge sønner til militæret, at de ikke får dem hjem som nervevrag eller det, som er endnu mere uopretteligt.

Derfor gentager jeg mit spørgsmål til ministeren: vil ministeren her give os en garanti for, at der bliver sat en virkelig tilbundsgående undersøgelse i gang, som kan give en fuldgyldig forklaring på årsagen til, at de unge inden for militæret begår selvmord eller foretager selvmordsforsøg?

Hans R. Knudsen: Jeg finder anledning til at fremhæve en af de udtalelser, som den højtærede statsminister fremsatte under debatten i går, hvor den højtærede statsminister udtalte, at den internationale økonomiske udvikling ganske vist havde givet os et gunstigt økonomisk klima herhjemme, men at det var den af trepartiregeringen førte konsoliderende skatte- og finanspolitik, som havde medført, at virkningerne var blevet så gunstige for hele vort erhvervsliv, for vor produktion og beskæftigelse. Sandheden om denne konsoliderende politik er jo netop, at den alene kan skabe grundlag for en holdbar nedsættelse af vore beskatningsskalaer for statsindkomsts-katten, hvorimod en forhastet udpumpning af million- eller milliardbeløb

i skattelettelser kun vil have den virkning, at det vil undergrave den økonomiske fremgang herhjemme.

Arbejdet for at forbedre indkomstskatte-reglerne i takt med de muligheder, den økonomiske fremgang skaber, har jo ikke været uden resultater under denne regering. Jeg tænker på de allerede gennemførte forhøjelser af bundgrænsen for beskatningen og forhøjelsen af de faste fradrag, hvor bundgrænsen nu de sidste to år er forhøjet fra 4 100 kr. til 5 500 kr. for forsørgere. Jeg tænker også på gennemførelsen af faste og lave beskatningsprocenter for mellemindtægterne, der i forbindelse med de højere faste fradrag har lettet beskatningsskalaen ganske betydeligt, først ved for 2 år siden at gå op til 12 000 kr. i skattepligtig indtægt med den faste procent og nu i år ved i udskrivningsloven at gå videre op til 18 000 kr. Herved er til eksempel beskatningen alene af indkomststigninger fra 17 000 kr. op til 18 000 kr. nedsat fra 62 pct. til 34 pct., altså næsten en halvering af beskatningen af denne indkomststigning. Disse ikke ubetydelige forbedringer er jo netop fulgt i kølvandet af velstandsstigningen, af produktionsforøgelsen, af indkomststigningerne. Hvis man forsøger at tage forskud på denne velstandsstigning, vil resultatet blot være, at man ødelægger selve grundlaget for lettelserne i beskatningsreglerne.

Jeg noterer med tilfredshed den højtærede statsministers udtalelser på hele regeringens vegne om, at man også under valgkampen vil holde fast på, at skattelettelserne må følge efter velstandsstigningerne og ikke gå forud. Det kan ikke være ansvarligt over for landets økonomi og de fortsatte bestræbelser på at fastholde og udvide produktionen, at man allerede på nuværende tidspunkt foruddiskonterer et kasseoverskud, som man regner med vil være til stede den 31. marts 1962. Altså allerede et år eller halvandet år før det er til stede, mener man at kunne uddele overskuddet i skattelettelser. Hvis man derimod fastholder konsolideringspolitikken, vil produktionsstigningen og velstandsstigningen kunne fortsætte, så vil grundlaget være skabt for, at også de mennesker, som ikke økonomisk nyder godt af velstandsstigningen, kan få deres levestandard forhøjet.